

Gjøvik, Land, Toten og Valdres.

www.lo-gltv.no

www.facebook.com/LOGLTV/

Felleskap fungerer – Vi krever en ny politisk kurs!

Plattform for en ny politikk til bruk før, under og etter valget i 2017.

Vedtatt på årsmøtet i LO GLTV 30. mars 2017

LO GLTV avviser en samfunnsutvikling med økt arbeidsløshet, angrep på faglige rettigheter, skattekutt for de rike, trygdekutt og økte forskjeller. Vi krever et brudd med den markedsliberale politikken som fører til at den norske modellen angripes fra toppen og undergraves og forvitrer i bønn. Vi vil derfor kjempe for at det blir flertall for en ny politisk kurs ved stortingsvalget i 2017.

1. Ei framtid for fastlandsindustrien

Framtidas fastlandsindustri vil bygge på dagens eksisterende industri. Det offentlige virkemiddelapparatet må rettes i større grad enn i dag mot store og mellomstore bedrifter. Staten må bidra til reelt samspill og partnerskap mellom forskning, utdanning og industri. Manglende tilgang på langsiktig kapital for omstilling og teknologiutvikling, svekker muligheten for industrivekst. Vi krever statlige investeringer og eierskap – i energi som i kollektivtrafikk og annen viktig infrastruktur. Vi ønsker en aktiv statlig eierskapsmodell med retningslinjer fattet av Stortinget, som kan stimulere til ytterligere private investeringer. Fastlandsindustrien må ikke på ny havne i skyggen av oljeteknologien. Derfor må det også komme på plass et industrielt testsenter i tilknytning til Raufossklynga, til nytte for all industri i regionen.

2. Reverser svekkelsene av Arbeidsmiljøloven

Forverringen av Arbeidsmiljøloven har endret maktforholdene i arbeidslivet i arbeidsgivernes favør – med økt usikkerhet og utrygghet for de ansatte. Dagens Arbeidsmiljøloven må styrkes og forverringene reverseres. Faste ansettelses, regulert og normal arbeidstid, fri på søndag, søksmålsrett ved ulovlig innleie og midlertidig ansettelse er avgjørende for faglig styrke og ordnede lønns- og arbeidsvilkår.

Feriepenger for de arbeidsløse må gjeninnføres og sluttvederlagsordningen må være en skattefri ytelse. Asylsøkere og papirløse må få midlertidig arbeidstillatelse, arbeid til tariff og lønns subsidiering av arbeidsplasser må kun skje til virksomheter som har landsomfattende tariffavtaler.

3. Forby dagens bemanningsbyrå

Frislippet av bemanningsbransjen har ført til økt sosial dumping, manglende integrering, lavere produktivitet. Vi er imot et løsarbeidersamfunn og vil ikke konkurrere med hverandre på lønns- og arbeidsvilkår. Arbeidsformidlingen må bli offentlig og bemanningsbyråene begrenses til å erstatte fast ansatte ved sykdom og permisjoner – med lønn mellom oppdrag.

4. Nei til salg av Norge

Dagens regjering er i ferd med å selge mange av våre viktigste nasjonale fellesverdier til private investorer. Det norske folk ønsker ikke at fiskeressurser, skog og utmark, eiendommer, infrastruktur og verdiskapende virksomheter som Telenor, Statoil, Flytoget og Kongsberg Gruppen skal selges ut, verken helt eller delvis. LO/GLTV mener derfor at dagens regjering ikke har legitimitet, altså folket i ryggen, når de nå er i ferd med å gjøre dette.

Nasjonale felles verdier eies ikke av den til enhver tid sittende regjering. De eies av nasjonen Norge, med alle dens innbyggere i bygd og by, av alle kjønn, aldre, politiske og religiøse oppfatninger og etnisitet. Og ikke bare av oss. Dette har vært skapt av våre forfedre, og skal eies av våre etterkommere. En regjering som skal sitte i fire år kan etter vårt syn ikke etter eget forgodtbefinnende selge disse verdiene. Særlig siden det ikke er mulig å ombestemme seg og kjøpe dem tilbake. Når de er solgt, er de borte, og allemannsretten en saga blott.

5. Nei til profitt på skattefinansierte velferdstjenester

Barnehager, barnevern, skoler, sykehjem og eldreomsorg er sentrale velferdstjenester som ikke må underlegges markedskonkurransen. Dette skjer mens de ansatte ofte taper både lønn og pensjon. Vi er imot at skattemilliarder som er ment for velferd, omgjøres til privat profitt – ofte plassert i skatteparadis. Kommersialiseringen av velferdstjenestene må stanses og sjukehusa må igjen styres av folkevalgte med tradisjonell budsjettstyring framfor dagens forretningsmodell og bortsetting av tjenester til velferdsprofitører og andre.

6. Vi krever tillitsreform

Ledelsen av offentlig sektor domineres av målstyring, kontrollregimer og lønnsomhetstenking. Dette svekker tjenestenes kvalitet. Vi vil ha en reform der de ansatte gis økt tillit, medbestemmelse og mulighet til å bruke sin kompetanse og sine erfaringer til å gjøre tjenestene bedre. Partssamarbeid har ingen hensikt uten at de ansatte og tillitsvalgte blir hørt, noe som er nødvendig for redusert sykefravær, flere på heltid og et bedre arbeidsmiljø.

7. Gjenreis AFP som tidligpensjon – reformér pensjonsreformen

En av tre LO-medlemmer står i jobb til fylte 67 år. AFP i privat sektor er blitt en tilleggs pensjon for de heldige. Den må igjen bli en reell tidligpensjon fra fylte 62 år. De sosialt urettferdige virkningene av avkortning og levealdersjustering må fjernes. Dagens pensjonssystem i offentlig sektor må forsvares. Urettferdigheter i uføretrygden som levealdersjustering, redusert bostøtte og barnetillegg må rettes opp. Pensjon må utgjøre to tredjedeler av lønna og reguleres i takt med lønnsveksten. Omforente løsninger krever forhandlings- og streikerett på pensjon både i privat og offentlig sektor.

8. Boligpolitikk for alle – ikke kun for de som allerede har en bolig

Et sted å bo er et grunnleggende behov og boliger kan derfor ikke være en vare som alle andre. Når markedet styrer alt bygges det for få boliger fordi profitten går foran behovet.

Vi krever nytenkning og handling i boligpolitikken. Økt utbygging av studentboliger. Skattefordelen med utleie av sekundærboliger må endres og AirBnB-utleie reguleres og kontrolleres. Staten må legge til rette for kommunale boligselskaper som erverver tomter og oppfører boliger til selvkost. Langsiktig finansiering av ikke-kommersielle utleieboliger i regi av kommuner og boligkooperasjon må bli et satsingsområde og en tredje boligsektor med prisregulerte boliger må utredes for å skaffe boliger til en rimelig pris. Husbankens rolle må forsterkes.

9. Ja til kortere arbeidstid, likelønn og et inkluderende arbeidsliv

Kortere arbeidstid er en likestillings- og klassereform. Vi går inn for en trinnsvis reduksjon som tariffkrav. Kvinners inntekt er fortsatt 86 prosent av menns. Målet er likelønn. Vi krever økt innsats for rett til heltid. Vi trenger forsterket innsats for kjønnsbalanse innen yrkesfagene i skole og arbeidsliv. Utradisjonelle yrkesvalg og likebehandling i arbeidslivet krever økt kamp mot diskriminering og seksuell trakassering. Dette må inkluderes i HMS-arbeidet og bli en viktig del av Arbeidstilsynets oppgaver. Regjeringen har reversert familiepolitikken. Fedrekvoten må tilbake til minimum 14 uker og kontantstøtten fjernes. Like rettigheter i arbeids- og familieliv gir økt likestilling.

10. Nei til internasjonale avtaler som truer demokrati, velferd og faglige rettigheter.

EØS-avtalen og de pågående forhandlingene om en ny tjenesteavtale (TISA) bidrar til å innskrenke demokratiet, svekke velferden og de faglige rettighetene. En TISA-avtale må avvises, og LOs krav om at ILO-konvensjoner og norsk lov- og avtaleverk skal ha forrang framfor EUs regelverk, må avklares mellom Norge og EU. Reservasjonsretten i EØS-avtalen må aktivt brukes, og en handelsavtale med EU må forberedes som alternativ i neste stortingsperiode.

11. Foretaksmodellen må endres - mindre butikk og mer fag i sjukehusa.

Formålet med hele foretaksmodellen var og er å få et stadig sterkere fokus på bedriftsøkonomiske styrings og ledelsesprinsipper som organisatorisk rettesnor for de offentlige sjukehusa. Det vil også si at alle sjukehusa vil konkurrere med hverandre. Etter hvert vil dette rede grunnen for privatisering.

Dette er det ideologiske grunnlaget for å samle så mye som mulig av helsetilbudet i store enheter som skal betjene hele Oppland og Hedmark. Vi vil sikre regional forankring, redusere antall styringslag, mer makt og myndighet til sjukehusa, investere i bygg og medisinteknisk utstyr og mer åpenhet, involvering og fokus på pasientsikkerhet. I ytterste konsekvens mener vi at modellen med helseforetak skal avvikles, og tilbakeføres til politisk forvaltningsstyring.